

2Pa kapitola 30.

[1] Potom obeslal Chizkijáš celý Izrael a Judu a napsal listy Efrajimovi a Manasesovi, aby přišli do Hospodinova domu v Jeruzalémě a slavili hod beránka Hospodinu, Bohu Izraele. [2] Král se dohodl se svými velmoži i s celým shromážděním v Jeruzalémě, že budou hod beránka slavit v druhém měsíci. [3] Nemohli jej totiž slavit v určený čas, protože se neposvětilo dost kněží a lid se nestačil shromáždit do Jeruzaléma. [4] Král i celé shromáždění to pokládali za správné. [5] Usnesli se, že dají v celém Izraeli, od Beer-šeby až do Danu, svolat, aby všichni přišli do Jeruzaléma slavit hod beránka Hospodinu, Bohu Izraele, neboť mnozí jej neslavili tak, jak bylo předepsáno. [6] Běžci prošli s listy od krále a od jeho velmožů celým Izraelem a Judou a podle králova příkazu svolávali: "Izraelci, navraťte se k Hospodinu, Bohu Abrahama, Izáka a Izraele, a on se navrátí k těm pozůstalým z vás, kteří vyvázli z moci asyrských králů. [7] Nebudte jako vaši otcové a jako vaši bratři, kteří se Hospodinu, Bohu svých otců, zpronevěřili. Proto dopustil, že vzbuzují úžas, jak sami vidíte. [8] Nyní nebudte tvrdší než jako vaši otcové, poddejte se Hospodinu, přijďte k jeho svatyni, kterou navěky oddělil jako svatou. Služte Hospodinu, svému Bohu, a jeho planoucí hněv se od vás odvrátí. [9] Když se obrátíte k Hospodinu, dojdou vaši bratři a vaši synové slitování u těch, kteří je zajali, a navrátí se do této země. Vždyť Hospodin, váš Bůh, je milostivý a slitovný a svou tvář neodvrátí od vás, když se k němu navrátíte." [10] Běžci procházeli zemí Efrajimovou a Manasesovou od města k městu až do Zabulónu. Všude se jim posmívali a zesměšňovali je. [11] Jen někteří z kmene Ašerova, Manasesova a Zabulónova přišli v pokoře do Jeruzaléma. [12] Avšak v Judsku způsobil Bůh svou mocí, že jim dal jednomyslnost, takže plnili příkaz krále a velmožů podle Hospodinova slova. [13] Do Jeruzaléma se shromáždilo množství lidu, aby v druhém měsíci slavili svátek nekvašených chlebů; shromáždění bylo velmi početné. [14] Začali odstraňovat oltáře, které byly v Jeruzalémě; odstranili i všechna vykuřovadla a vhodili je do Kidrónského úvalu. [15] Čtrnáctého dne druhého měsíce zabíjeli velikonočního beránka. Kněží a lévijci se se zahanbením posvětili a přinesli do Hospodinova domu zápalné oběti. [16] Stáli na svých stanovištích podle příslušných řádů, podle zákona Mojžíše, muže Božího. Kněží kropili krví, kterou brali od lévjců. [17] Protože ve shromáždění bylo mnoho těch, kdo se neposvětili, lévijci, kteří zabíjeli velikonoční beránky, dbali, aby každého, kdo nebyl čistý, posvětili Hospodinu. [18] Velká část lidu, mnozí z kmenů Efrajima, Manasesova, Isacharova a Zabulónova, se totiž neočistili. Jedli velikonočního beránka, ale ne tak, jak bylo předepsáno. Chizkijáš se za ně modlil: "Dobrotivý Hospodin nechť zprostí viny [19] každého, kdo se upřímným srdcem dotazoval na slovo Boha Hospodina, Boha svých otců, i když neprošli očišťováním ve svatyni." [20] Hospodin Chizkijáše vyslyšel a lid uzdravil. [21] I slavili Izraelci, kteří se sešli do Jeruzaléma, slavnost nekvašených chlebů s velikou radostí po sedm dní a lévijci i kněží chválili Hospodina den co den, chválili na nástrojích Hospodinovu moc. [22] Chizkijáš promluvil k srdci všech lévjců, kteří s mocným zaujetím sloužili Hospodinu. Připravovali hody pokojných obětí, po sedm dní slavnostního shromáždění jedli a pěli chválu Hospodinu, Bohu svých otců. [23] I usneslo se celé shromáždění, že budou pokračovat ve slavnosti ještě dalších sedm dní. A radostně pokračovali po sedm dní. [24] Chizkijáš, král judský, věnoval pro shromáždění tisíc býčků a sedm tisíc ovcí. Také velmožové věnovali pro shromáždění tisíc býčků a deset tisíc ovcí. Množství kněží se posvětilo. [25] Celé shromáždění judské se radovalo, kněží a lévijci i celé shromáždění, všichni, kteří přišli z Izraele, i ti, kteří dříve přišli ze země izraelské a žili pohostinu v Judsku. [26] V Jeruzalémě byla veliká radost, jaká v Jeruzalémě nebyla ode dnů izraelského krále Šalomouna, syna Davidova. [27] Potom lévijští kněží povstali a lidu udělili požehnání. Jejich hlas byl vyslyšen a jejich modlitba vešla až do jeho svatého příbytku, do nebe.